

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **nezletilá A. G.**, narozená dne X
zastoupená zákonným zástupcem JUDr. J. G.
oba bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/92021-911,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

(dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 25. 3. 2022 č. j. 23491/2021/AAE, kterým bylo rozhodnuto žalobkyni příspěvek na péči nepřiznat podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“).

II. Žalobní body

2. Žalobkyně namítala, že na základě záznamu ze sociálního šetření vyplývá, že je ve svých osobních aktivitách kvůli svým zdravotním problémům, zejm. tedy potravinové intoleranci, spočívající v histaminové intoleranci a problémům se štítnou žlázou, výrazně omezována v možnosti plně tyto osobní aktivity využívat. Toto nebylo v dalším řízení úřadem práce jakkoli zohledněno. V případě, že osoba není schopna plnit, byť jen jednu z aktivit vymezených ve vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „prováděcí vyhláška“), pak dle judikatury Nejvyššího správního soudu tuto životní potřebu nezvládá. Žalobkyně dále odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 68 Ads/156/2014-28, ze kterého mj. vyplývá, že je nutno posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze jednotlivé aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze vyhlášky. K obdobnému závěru dochází taktéž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37.
3. Žalobkyně potřebuje (kromě životních potřeb stravování a péče o zdraví) z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu taktéž pomoc při osobních aktivitách.
4. Dále žalobkyně namítala, že nebyla pozvána k osobnímu vyšetření při vypracování prvostupňového posudku o zdravotním stavu. To je v přímém rozporu s ustálenou judikaturou - rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-44, konstatuje, že přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí by v řízení o příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách mělo být pravidlem.
5. Žalovaný se v prvním rozhodnutí dostatečně nevypořádal s nesprávnostmi postupu úřadu práce, specifikovanými v odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný dále rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Posudek byl vypracován tzv. od stolu s velmi formálně provedeným osobním vyšetřením, bez důkladného zhodnocení potřeby pomoci při dalších životních potřebách (zejména při osobních aktivitách). Žalovaný dále nezohlednil rozpory mezi informacemi ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 24. 8. 2021 a prvostupňovým posudkem o zdravotním stavu a posudkem komise.
6. Posuzování stupně závislosti při hodnocení schopnosti žalobkyně zvládat základní životní potřeby nebylo v rámci posudkového hodnocení dostatečně přesvědčivé a objektivní, žalovaný své úvahy dále nezdůvodnil podle hledisek uvedených v § 2 odst. 1 citované vyhlášky. Žalovaný měl dle názoru žalobkyně výstižněji zdůvodnit posudková kritéria.
7. Pokud žalovaný uvedl, že nezpochybňuje nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení a potíže, které z tohoto stavu vyplývají, ale posudková kritéria pro přiznání příspěvku na péči vdaném období splněna, toto tvrzení není podloženo relevantními důkazy a celé rozhodnutí je nepřezkoumatelné, navíc se stává vnitřně rozporným, protože tímto

konstatováním se žalovaný alibisticky brání své odpovědnosti za řádné přezkoumání všech relevantních podkladů ve věci.

8. Ze strany žalovaného nebyl respektován závazný právní názor soudu, že je třeba posudek komise doplnit o řádné a přezkoumatelné vyhodnocení zvládání jednotlivých základních životních potřeb. Dále bylo třeba vyhodnotit naplnění kritérií, vypořádat se se všemi potížemi namítanými žalobkyní (včetně odvolacích námitek) a se závěry vyplývajícími z konkrétních podkladů, konečně provést kritické zhodnocení posudku komise a zvážit, zda posudek splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a s námitkami žalobkyně. Ani jeden z těchto bodů žalovaný nesplnil.
9. Žalovaný dále taktéž nepozval žalobkyni ani jejího zákonného zástupce k osobnímu jednání komise, nově si vyžádal pouze zprávu od praktické lékařky žalobkyně, MUDr. L., z roku 2024. Žalobkyně tedy nedoslala možnost doložit např. aktuální zdravotní dokumentaci a ozřejmit svůj aktuální stav a v souvislosti s tím taktéž ozřejmit a doložit schopnosti zvládat jednotlivé životní potřeby. Nový posudek byl tudíž vypracován bez osobního vyšetření žalobkyně a bez důkladného zhodnocení její potřeby pomoci při dalších životních potřebách (zejména při osobních aktivitách). Žalovaný opětovně nezohlednil rozpory mezi podklady. Osobní vyšetření žalobkyně by bylo způsobilé tyto pochybnosti vyvrátit. Skutkové závěry žalovaného nemají oporu v provedeném dokazování.
10. Žalobkyně upozornila, že podle rozhodnutí žalobkyně nezvládá dvě základní životní potřeby (stravování, péče o zdraví). Co se však týče životní potřeby osobní aktivity, žalovaný nedoložil a nezdůvodnil schopnost žalobkyně zvládat či nezvládat tuto základní životní potřebu, o čemž svědčí zcela obecná tvrzení, která v rozhodnutí zabírají plochu cca 18 řádků z deseti stran textu, a to ještě ze zcela irelevantním odkazem na účast žalobkyně na letním táboře v roce 2022, což nejde brát jinak než jako opakovaný výsměch nejen žalobkyni, ale i soudu.
11. Žalovaný se vůbec nezabýval schopností žalobkyně zvládat veškeré další základní životní potřeby vyjmenované v zákoně a specifikované v prováděcí vyhlášce a její příloze. Žalovaný se žádným způsobem opětovně nevyrovnává s tvrzeními žalobkyně uvedenými v odvolání. Závěry posudku nekorespondují s tvrzením žalobkyně o jejích problémech, nezabývají se dostatečně předloženými lékařskými zprávami nově. Je zde pracováno jen a pouze se zprávou praktické lékařky žalobkyně, MUDr. L. z roku 2024.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že žalobkyně namítala nezvládání potřeby osobních aktivit, konkrétně uváděla, že se nemůže účastnit delších pobytových akcí (táborů) v souvislosti s dietními opatřeními a užíváním léků. Komise ke zvládání osobních aktivit uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobkyně se po stránce pohybové i mentální vyvíjí normálně, nemá smyslové postižení, je schopna zvládat osobní aktivity přiměřeně věku, tj. navazovat kontakty, plánovat a uspořádat osobní aktivity, styku se společenským prostředím, stanovit a dodržet denní program a vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, což dokládá docházka do běžné základní školy i řada zájmových aktivit. Tato skutková zjištění o rozsahu aktivit žalobkyně vyplynula ze

sociálního šetření. Vzhledem k tomu, že bylo namítáno, že se nemůže účastnit školních a mimoškolních akcí s delším pobytem, komise uvedla, že zákonný zástupce omlouval žalobkyni z účasti na jednání právě z důvodu účasti na třítydenním táboře, z čehož vyplývá, že se takové akce je schopna zúčastnit. Jiné konkrétní důvody pro nezvládání osobních aktivit uvedeny nejsou. Jestliže žalobkyně tvrdí, že se této akce účastnila jen díky podpoře vedoucí tábora, spočívající v kontrole stravování a podávání léků, pak je taková podpora projevem nezvládání stravování a péče o zdraví, které byly žalobkyni uznány. Stravování ve školním zařízení, táborech, školních výletech není předmětem posouzení potřeby osobní aktivity ale potřeby stravování, které bylo žalobkyni uznáno. Tvrzená nemožnost účasti na letním táboře není ve smyslu § 10 zákona péčí mimořádnou a nejedná se ani o každodenní nezvládání dané potřeby.

13. Žalobou je dále namítáno, že žalobkyně nebyla vyšetřena posudkovým lékařem. K tomu žalovaný uvádí, že žalobkyně vyšetřena byla při předchozím jednání posudkové komise. Vzhledem k tomu, že správní řízení je chápáno jeden celek, je vyšetření žalobkyně stále platné a bylo k němu přihlíženo. Obdobně je tomu s lékařskou dokumentací a nálezy, byly hodnoceny všechny lékařské zprávy a dokumentace jako u předchozího posouzení, nově byla vyžádána zpráva praktické lékařky z důvodu aktuálního vývoje zdravotního stavu.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
15. Dne 3. 8. 2021 podala žalobkyně prostřednictvím zákonného zástupce u správního orgánu prvního stupně žádost o příspěvek na péči. Následně dne 24. 8. 2021 proběhlo sociální šetření, kdy vyplynulo, že žalobkyně začala mít před dvěma roky potíže, které se projevovaly větší únavou, denními bolestmi hlavy, nesoustředěností, nespavostí. Žalobkyně nebyla schopná ráno vstát a jít do školy, musela být asi měsíc doma. S mobilitou žalobkyně nemá potíže. Zrak a sluch je v pořádku. Na otázky odpovídá v celých větách srozumitelně. Potraviny žalobkyně pozná, ty, které jdou dobře rozbalit, si sama rozbalí a otevře. Sama se nají a napije. Vzhledem k velkému množství potravin, které by neměla jíst, je nutný dohled nad stravováním. Veškerou stravu připravuje matka. Žalobkyně musí mít čerstvé jídlo, ne ohřívané, žádné polotovary, ani chemicky upravená jídla. Na obědy do školy nechodila, ale stravovala se doma. Alergie se neprojeví okamžitě, ale až zhruba po třech dnech. Sama se obleče, obuje i si připraví prádlo. Hygienu provádí sama. Na WC si dojde bez asistence, provede očistu. Žalobkyně má dietu, kterou nezvládne sama dodržovat, matka jí podává léky, bere také léky na štítnou žlázu. Žalobkyně je introvert, má ráda zvířata, ráda kreslí, chodí hrát na flétnu, 1 x týdně chodí do skautu. Nemůže se zúčastnit táborů s delším pobytem kvůli potravinové alergii.
16. Pražská správa sociálního zabezpečení zpracovala dne 24. 2. 2022 posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby, podle kterého se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Žalobkyně potřebuje pomoc při dvou základních životních potřebách: stravování a péče o zdraví. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 25. 3. 2022 č. j. 23491/2022/A AE, bylo rozhodnuto žalobkyni příspěvek na péči nepřiznat.
17. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala dne 20. 4. 2022 odvolání, v němž namítala, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu potřebuje pomoc při

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

základní životní potřebě osobní aktivity, když se kvůli potravinové intoleranci nemůže zúčastnit táborů s delším pobytem, toto mělo být zohledněno, pro nezvládání potřeby stačí nezvládání i jen jedné aktivity.

18. V rámci odvolacího řízení posudková komise zpracovala dne 4. 8. 2022 posudek ev. č. SZ/2022/1009-PH-17. K jednání posudkové komise byla pozvána žalobkyně i její zákonný zástupce, žalobkyně byla vyšetřena odbornou lékařkou (obor interní lékařství).
19. Posudková komise ve svém posudku ze dne 4. 8. 2022 mimo jiné uvedla, že: *„Dominující jsou u posuzované obtíže dané histaminovou intolerancí, bolestmi hlavy a sníženou funkcí štítné žlázy. Léčena či sledována je těž pro další onemocnění a stavy dle diagnostického souhrnu. Posuzovaná je schopna samostatné chůze bez kompenzačních pomůcek. Nejsou přítomny paretické projevy či svalové atrofie. Hybnost končetin je bez omezení, není přítomno posudkově významné omezení hybnosti v kloubech, kloubní deformity a otoky kloubů. Posuzovaná je orientovaná osobou, místem, časem a situací. Je bez poruchy řeči. Paměť je přiměřená věku, intelekt je v normě. Není dokumentováno posudkově významné postižení zraku či sluchu podstatně omezující komunikaci či orientaci. Psaný projev zvládá, PC a telefon používá. Po interní stránce je kompenzována. Posuzovaná je schopna se sama najíst i napít. Zvládá vybrat si jídlo či nápoj. Je schopna jídlo sama naservírovat i naporcovat. Pro histaminovou intoleranci je třeba vybýbat se potravinám s vysokým obsahem histaminu (především fermentované potraviny, polotovary, chemicky upravená jídla, přezrálé ovoce). Vzhledem k tomu je nutný dohled nad správným výběrem jídla. Konzumuje především čerstvé jídlo. Posuzovaná je schopna se sama obléci a obout. Zvládá zvolit oblečení přiměřené okolnostem, zvládá správně vrstvit, rozezná rub a líc oděvu. Manipulaci se zipy a knoflíky zvládá. Dle podkladové dokumentace i dle sdělení při jednání běžnou i celkovou tělesnou hygienu posuzovaná zvládá. Výkon fyziologické potřeby zvládá posuzovaná samostatně, zvládá i následnou očistu. Posuzovaná užívá chronickou medikaci. Léky je schopna užít samostatně. Dohled nad medikací - vzhledem k věku posuzované - provádí pečující osoba. Nebyl zjištěn důvod, pro který by posuzovaná nebyla schopna rozpoznat zdravotní problém a následně přivolat pomoc. Osobní aktivity posuzované jsou přiměřené věku. Má řadu koníčků a aktivit. Navštěvuje ZŠ se zaměřením na výtvarnou výchovu, chodí do skauta (během prázdnin se zúčastnila třítydenního skautského tábora). Má ráda zvířata, hlavně koně (chodí jezdit). Hrála na flétnu. Žije s rodiči a s bratrem. Je v kontaktu s vrstevníky ve škole a skautském oddíle.“* Posudková komise shodně s posudkovým zhodnocením Pražské správy sociálního zabezpečení vyhodnotila jako nezvládanou základní životní potřebu stravování, ostatní potřeby vyhodnotila jako zvládané.
20. Ve vyjádření k podkladům ze dne 26. 9. 2022 žalobkyně odkázala na zprávy z alergologie ze dne 1. 11. 2021, ze dne 7. 3. 2022, na zprávu z Institutu neuropsychiatrické péče ze dne 18. 3. 2022 a na zprávu z Endokrinologického ústavu ze dne 3. 2. 2022, ze kterých vyplývá závěr, že žalobkyně trpí histaminovou intolerancí a na základě problémů se štítnou žlázou potřebuje pomoc při životní potřebě osobní aktivity. Pokud byla žalobkyně na letním táboře, pak potřebovala výraznou pomoc od vedoucích, zejména v rámci péče o zdraví a v rámci osobních aktivit. Pokud to komise nezohlednila, jde o šikanózní jednání vůči nezletilému dítěti.
21. Prvním rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2022 č. j. MPSV-2022/181234-911, bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu prvostupňové rozhodnutí potvrzeno a odvolání zamítnuto.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

22. Žalobkyně se proti prvnímu rozhodnutí žalovaného bránila žalobou, kde k osobním aktivitám namítala, že kvůli své potravinové alergii (histaminová intolerance) a únavě způsobované problémy se štítnou žlázou se nemůže například účastnit pobytových letních akcí s delším pobytem, eventuálně s výraznými omezeními (strava limitovaná histaminovou intolerancí a s tím související únava a bolesti hlavy a břicha, podávání Letroxu a Daosinu).
23. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 10. 2023, č. j. 13 Ad 29/2022-26, první rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovanému vytkl, že v posudku posudkové komise nebylo komplexně uvedeno, zda a jakým způsobem komise hodnotila naplnění jednotlivých aspektů základních životních potřeb uvedených v příloze č. 1 vyhlášky. Takové hodnocení je přitom nezbytné, neboť jak je uvedeno výše, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, platí, že není schopna základní životní potřebu zvládat. U hodnocení zvládání jednotlivých životních potřeb jsou však v posudku uvedeny pouze některé aspekty ve smyslu kritérií dle přílohy č. 1 vyhlášky, což je dle judikatury Nejvyššího správního soudu nedostatečné. Zejména základní životní potřeba osobní aktivity je hodnocena zcela mimo kritéria vyhlášky a u základní životní potřeby péče o zdraví nejsou hodnocena všechna kritéria vyhlášky. Z posudku není zřejmé, které závěry byly učiněny na základě kterých podkladů, soud tedy nemůže řádně přezkoumat, zda byly zohledněny žalobkyní doložené lékařské zprávy a zda byl dostatečně zjištěn skutkový stav nezbytný pro vydání rozhodnutí. V posudku nebylo vysvětleno, proč komise dospěla k opačnému závěru než posudkový lékař Pražské správy sociálního zabezpečení v případě základní životní potřeby péče o zdraví. V rámci sociálního šetření bylo zjištěno, že žalobkyně má dietu, kterou nezvládne sama dodržovat a léky jí musí podávat matka. Posudek Pražské správy sociálního zabezpečení konstatoval, že léčebný režim zvládala žalobkyně dodržovat s pomocí. V posudku komise je poté uvedeno, že žalobkyně užívá chronickou medikaci, léky je schopna užít samostatně a dohled nad medikací provádí s ohledem na věk pečující osoba. Z uvedeného však není zřejmé na základě, čeho k takovému závěru komise dospěla, zda to bylo na základě osobního vyšetření, či přiložené lékařské dokumentace. Vzhledem k tomu, že se ve zvládání této základní životní potřeby lékařské posudky neshodují, bylo namístě se touto otázkou podrobněji zabývat a závěry posudku doložit odkazy na konkrétní lékařskou dokumentaci a jednotlivé zprávy. Žalovanému bylo uloženo vyžádat si doplnění posudku o řádné a přezkoumatelné vyhodnocení zvládání jednotlivých základních životních potřeb, vyhodnotit naplnění kritérií uvedených v příloze č. 1 vyhlášky, vypořádat se se všemi potížemi namítanými žalobkyní (včetně odvolacích námitek) i se závěry vyplývajících z konkrétních podkladů včetně zpráv, které doložila žalobkyně při jednání komise. V návaznosti na doplnění posudku žalovaný měl provést jeho kritické zhodnocení a v novém rozhodnutí zváží, zda posudek splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a s námitkami žalobkyně.
24. Dle doplňujícího posudku ev. č. SZ/2023/3283-PH ze dne 14. 3. 2024, nejde o osobu do 18 let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři základní životní potřeby. Tento stav byl od 1. 8. 2021. Komise vycházela z posudkového spisu PSSZ Praha 5, spisu

odvolacího orgánu, zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře MUDr. L. a závěrů ze sociálního šetření ze dne 24. 8. 2021.

25. Dle nálezu praktického lékaře pro děti a dorost ze dne 1. 11. 2021 byla posuzovaná orientovaná místem, časem i osobou, chovala se a komunikovala přiměřeně, měla normální paměť i intelekt. Byla přiměřené výživy, s vadným držením těla, plochýma nohama, mírným systolickým šelestem parasternálně, jinak byl somatický nález v normě. Pohyblivost horních i dolních končetin i páteře byla přiměřená. Stála a chodila samostatně bez opěrných pomůcek. Rodiči bylo nutné zajistit dodržování léčebného režimu a diety. Dle zdravotnické dokumentace byl stav stabilizovaný. Od 08/2021 do 01/2024 dle záznamů praktického lékaře pro děti a dorost nebyla nemocná. V 01/2024 léčena antibiotiky pro zápal plic. Dle nálezů z ambulance alergologie a klinické imunologie ze dne 1. 11. 2021 a ze dne 7. 3. 2022, MUDr. V., měla kůži čistou, srdeční akci pravidelnou, slyšitelný slabý systolický šelest 1/6, dýchání bylo čisté, bez vedlejších fenoménů. Na spirometrickém vyšetření zjištěna normální křivka průtok/objem. Prokázána snížená schopnost degradace histaminu, histaminová intolerance se projevovala trávicími obtížemi a migrénami, dále konstatována minimální přecitlivělost na alergenys psa, koně, rajče, hraničně trávy. Doporučena nízkohistaminová dieta, Daosin, tj. doplněk stravy napomáhající odbourávání histaminu přijatého ve stravě, Zodac 1x1 tableta při obtížích. Je v péči neurologa pro tenzní bolesti hlavy. Při vyšetření neurologem ze dne 18. 3. 2022 zjištěno vadné držení těla, větší prohnutí bederní páteře, rozvíjení páteře do předklonu ale normální. Topický nález na hlavových nervech, horních a dolních končetinách byl normální, cití zachováno, svěrače bez poruchy. Tenzní bolesti hlavy byly stacionární. Na magnetické rezonanci mozku z 01/2021 byl nález přiměřený, elektroencefalografický záznam byl normální. Doporučeno podpůrně Magne B6 relax 1 tableta denně. Pro sníženou funkci štítné žlázy užívala Letrox 5x týdně, tj. přípravek obsahující hormon štítné žlázy. Při jednání komise dne 4. 8. 2022 byla posuzovaná vyšetřena odborným lékařem, obor interní lékařství, se zjištěním normálního somatického interního nálezu.
26. Komise považovala shodně s první instancí za nezvládané základní životní potřeby stravování pro potřebu mimořádné péče v této oblasti z důvodu potřeby dodržování lékařem stanovené nízkohistaminové diety, včetně užívání potravinového doplňku Daosinu. Mezi nezvládané základní životní potřeby zařazena i péče o zdraví pro mimořádnou péči z důvodu potřeby pravidelného podávání léků pro sníženou funkci štítné žlázy, podpůrnou léčbu tenzních bolestí hlavy a podávání antihistamika v případě potřeby. Její pohybové, psychické a smyslové funkce odpovídají věku a přítomná onemocnění stabilizovaná léčbou, včetně diety, nejsou důvodem pro nezvládání základních životních potřeb mobility, orientace, komunikace, oblékání a obouvání, tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby, je schopna je zvládat jako stejně staré zdravé dítě téhož věku a nevyžaduje při nich z důvodu onemocnění mimořádnou péči. Zvládání těchto základních životních potřeb na úrovni odpovídající věku potvrzuje i záznam ze sociálního šetření. Případný dohled při těchto základních životních potřebách souvisí s věkem nezletilé.
27. Osobní aktivity byly komisí zařazeny mezi zvládané základní životní potřeby. Dívka se vyvíjí normálně po stránce pohybové i mentální, nemá smyslové postižení, takže schopna zvládat osobní aktivity přiměřené věku, tj. v standardu obvyklém jejímu věku navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat si osobní aktivity,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

styku se společenským prostředím, stanovit si a dodržet denní program a vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí. Stravování ve školním zařízení, na táborech, školních výletech není předmětem posouzení u základní životní potřeby osobní aktivity, ale u základní životní potřeby stravování, které bylo zařazeno mezi nezvládané základní životní potřeby. Ze sociálního šetření vyplývá, že dívka navštěvovala běžnou základní školu, má zájmy (má ráda zvířata, hlavně koně, ráda kreslí, chodí hrát na altovou flétnu, 1x týdně do skautů), Z omluvy z jednání ze dne 30. 8. 2022, sepsané zákonným zástupcem, vyplývá, že se od 9. 7. 2022 do 30. 7. 2022 zúčastnila tábora pořádaného J., což bylo potvrzeno i při jednání komise dne 4. 8. 2022. Z výše uvedeného je zřejmé, že v osobních aktivitách není omezena. Je schopna je zvládat na úrovni odpovídající věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje.

28. K datu vydání napadeného rozhodnutí komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a na jeho základě nezvládnutí 2 základních životních potřeb: stravování, péče o zdraví.
29. Zákonnému zástupci účastníka řízení bylo zasláno vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, této možností nebylo využito.
30. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí. Zdůraznil, že v hodnocení je třeba aplikovat posudková kritéria, které vycházejí z platných právních předpisů, které uvádějí, že aktivity jsou považovány za nezvladatelné pouze v případě, že osoba uvedenou aktivitu nezvládá zcela anebo pokud zvládání aktivity je narušené těžkým způsobem. Nezvladatelné aktivity musí rovněž naplňovat kritéria podmínky dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Za nezvladatelné je aktivity možné označovat jen v případech, kdy zhoršení zdravotního stavu vedoucí k nezvládnutí aktivity je delší než 1 rok anebo je důvodný předpoklad, že bude trvat 1 rok či déle. Krátkodobější zhoršení zdravotního stavu sice může vést k přechodnému nezvládnutí té které aktivity, ale dle platných právních předpisů aktivitu či základní životní potřebu není možné označit za nezvladatelnou. Nezvládání aktivit, které jsou vykonávány pouze výjimečně či sporadicky, nejsou posudkovým kritériem pro závislost na pomoci druhé osoby.
31. Je třeba uvést, že zatímco zprávy odborných lékařů prokazují skutkový stav věci, resp. celkový zdravotní stav účastníka řízení, posudek komise prokazuje stav právní, tedy hodnotí konkrétní způsob, kterým lze zjištěný zdravotní stav účastníka řízení aplikovat na příslušná ustanovení právních předpisů v rámci stanovení stupně závislosti. Je věcí posudkového lékaře, a nikoli ošetřujícího lékaře, určit, jaký vliv má určité onemocnění na schopnost zvládat základní životní potřeby pro účely přiznání příspěvku na péči podmíněného dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Pokud posudkový orgán nezjistí v dokumentaci o zdravotním stavu zdravotní důvody pro neschopnost zvládnout některou oblast základních životních potřeb, nemůže neschopnost uznat, i když ji sociální pracovník deklaruje. Z hlediska samotného obsahu posudku lze konstatovat, že zahrnuje hodnocení zdravotního stavu účastníka řízení, provedeného na základě uvedené zdravotnické dokumentace, odkazy na výsledky sociálního šetření i dopad jeho zdravotního stavu na zvládání základních životních potřeb. Žalovaný nezpochybnil nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení a potíže, které z tohoto stavu vyplývají, ale posudková kritéria pro přiznání příspěvku na péči v daném období splněna nebyla. Případné nové skutečnosti ohledně zdravotního stavu a s tím související schopnosti

zvládat základní životní potřeby může nicméně účastník řízení uplatnit v rámci nové žádosti o příspěvek na péči.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

32. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
33. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o sociálních službách: *„Osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.“*
34. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách: *„Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.“*
35. Podle ust. § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách: *„Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.“*
36. Podle § 10 zákona o sociálních službách: *„U osoby do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.“*
37. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách.
38. Podle § 1 odst. 4 citované vyhlášky: *„Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládnutí základní životní potřeby v kvalitě a*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.“

39. Podle § 2 odst. 1 této vyhlášky: „*Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.*“
40. Podle přílohy č. 1 písm. i) citované vyhlášky: „*Osobní aktivity. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, 2. plánovat a uspořádat osobní aktivity, 3. styku se společenským prostředím, 4. stanovit si a dodržet denní program, 5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.*“
41. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 Ads 86/2014-40, zdůraznil, že správní orgány při posuzování stupně závislosti žadatele o příspěvek na péči zkoumají zvládnutí základních životních potřeb v přijatelném standardu (tedy pouze v určitém základním rozsahu), nikoliv, jestli je posuzovaná osoba schopna tyto své potřeby obstarávat ve stejné míře, jako v případě absence zdravotního postižení.
42. V rozsudku ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22, Nejvyšší správní soud shrnul judikaturu vztahující se k problematice posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči: „*Pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných lékařských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. Pro účely odvolacího správního řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v relevantním znění. V řízeních, v rámci nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek, a proto je na něho kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014-24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34, ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37, ze dne 26. 3. 2015, č. j. 4 Ads 263/2014-60, anebo ze dne 15. 4. 2015, č. j. 6 Ads 217/2014-23). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28). V souladu s § 2a vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Nezvážnutí byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvážnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze*

konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).“

43. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 Ads 86/2014-40, zdůraznil, že správní orgány při posuzování stupně závislosti žadatele o příspěvek na péči zkoumají zvládání základních životních potřeb v přijatelném standardu (tedy pouze v určitém základním rozsahu), nikoliv, jestli je posuzovaná osoba schopna tyto své potřeby obstarávat ve stejné míře, jako v případě absence zdravotního postižení.
44. Povinností správního orgánu je pak se v odůvodnění rozhodnutí vypořádat se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení (§ 68 odst. 3 správního řádu). Pokud se správní orgán v rozhodnutí o oprávněném prostředku se všemi uplatněnými námitkami nevypořádá, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).
45. V žalobě je primárně namítáno nesprávné posouzení zvládání základní životní potřeby osobní aktivity. Žalobkyně tvrdí, že žalovaný tuto potřebu hodnotil nesprávně, měl posuzovat zvládání jednotlivých aktivit dle prováděcí vyhlášky.
46. Soud konstatuje, že v žalobě je nesouhlas se závěry žalovaného, potažmo komise, soudu však není vůbec zřejmé, s jakými osobními aktivitami má žalobkyně potíže, a jakou mimořádnou pomoc při jakých aktivitách vyžaduje. Žalobkyně vyjmenovává řadu domnělých pochybení žalovaného, ale konkrétní tvrzení o svých obtížích a popis situací, kdy nezbytně vyžaduje pomoc další osoby, které by závěry komise zpochybňovaly, absentují.
47. Tvrzení žalobkyně a jejích zástupců k této životní potřebě lze shrnout takto:
48. Ze sociálního šetření ze dne 24. 8. 2021 plyne, že žalobkyně má ráda zvířata, ráda kreslí, chodí hrát na flétnu, 1 x týdně chodí do skautu. Nemůže se zúčastnit táborů s delším pobytem kvůli potravinové alergii.
49. V odvolání ze dne 20. 4. 2022 žalobkyně namítala, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu potřebuje pomoc při základní životní potřebě osobní aktivity, když se kvůli potravinové intoleranci nemůže zúčastnit táborů s delším pobytem, toto mělo být zohledněno. Pro nezvládání potřeby stačí nezvládání i jen jedné aktivity.
50. Ve vyjádření k podkladům ze dne 26. 9. 2022 žalobkyně odkázala na zprávy z alergologie ze dne 1. 11. 2021, ze dne 7. 3. 2022, na zprávu z Institutu neuropsychiatrické péče ze dne 18. 3. 2022 a na zprávu z Endokrinologického ústavu ze dne 3. 2. 2022, ze kterých má vyplývat závěr, že trpí histaminovou intolerancí a na základě problémů se štítnou žlázou

potřebuje pomoc při životní potřebě osobní aktivity. Když byla žalobkyně na letním táboře, potřebovala výraznou pomoc od vedoucích, zejména v rámci péče o zdraví a v rámci osobních aktivit.

51. K doplněnému posudku komise se žalobkyně nevyjádřila.
52. V žalobě žalobkyně jakékoli konkrétní skutečnosti o tom, jaké má potíže v oblasti zvládání základní životní potřeby osobní aktivity, neuvedla, omezila se na obecné proklamace o vadnosti postupu komise i žalovaného. Uvedla, že z lékařských zpráv (z alergologie ze dne 1. 11. 2021 a ze dne 7. 3. 2022, z Institutu neuropsychiatrické péče ze dne 18. 3. 2022 a z Endokrinologického ústavu ze dne 3. 2. 2022) plyne jednoznačný závěr, že žalobkyně na základě histaminové intolerance a na základě problémů se štítnou žlázou potřebuje pomoc při potřebě osobní aktivity.
53. Z odkazovaných zpráv se tvrzené závěry nepodávají.
54. Z lékařské zprávy z alergologie ze dne 1. 11. 2021 a ze dne 7. 3. 2022 vyplývá, že žalobkyně má sníženou schopnost degradace histaminu (migrény, gastrointestinální obtíže), doporučena režimová a dietní opatření, Daosin, bylinky, Zodac při obtížích. Mezi koníčky žalobkyně patří koně, výtvarná výchova a dochází a skauta.
55. Ze zprávy Endokrinologického ústavu ze dne 3. 2. 2022 plyne, že žalobkyně užívala Letrox, prodělala covid, bude provedený kontrolní odběr.
56. Ze zprávy Institutu neuropsychiatrické péče ze dne 18. 3. 2022 plyne závěr, že žalobkyně trpí bolestmi hlavy, histaminovou intolerancí, hypotyreosou. Doporučení – kontroly na endokrinologii, Letrox, Magne B6, fyto terapie, Daosin, režimová opatření.
57. Soud konstatuje, že komise nepopírá, že žalobkyně trpí histaminovou intolerancí na dietě, tenzními bolestmi hlavy a hypothyreozou. Konkrétní obtíže žalobkyně pramenící z těchto diagnóz promítla do posouzení základní životní potřeby stravování a péče o zdraví. Z odkazovaných zpráv nevyplývají jakékoliv pochybnosti o zvládání základní životní potřeby osobní aktivity.
58. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že osobní aktivity byly komisí zařazeny mezi zvládané základní životní potřeby. Dívka se vyvíjí normálně po stránce pohybové i mentální, nemá smyslové postižení, takže schopna zvládat osobní aktivity přiměřené věku, tj. v standardu obvyklém jejímu věku navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat si osobní aktivity, styku se společenským prostředím, stanovit si a dodržet denní program a vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí. Stravování ve školním zařízení, na táborech, školních výletech není předmětem posouzení u základní životní potřeby osobní aktivity, ale u základní životní potřeby stravování, které bylo zařazeno mezi nezvládané základní životní potřeby. Ze sociálního šetření vyplývá, že dívka navštěvovala běžnou základní školu, má zájmy (má ráda zvířata, hlavně koně, ráda kreslí, chodí hrát na altovou flétnu, 1x týdně do skautů), od 9. 7. 2022 do 30. 7. 2022 se zúčastnila tábora pořádaného Junákem. Z výše uvedeného je zřejmé, že v osobních aktivitách není omezena. Je schopna je zvládat na úrovni odpovídající věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Za nezvladatelné je aktivity možné označovat jen v případech, kdy zhoršení zdravotního stavu vedoucí k nezvládnutí aktivity je delší než 1 rok anebo je důvodný předpoklad, že bude trvat 1 rok či déle. Krátkodobější zhoršení zdravotního stavu sice může vést k

přechodnému nezvládnutí té které aktivity, ale dle platných právních předpisů aktivitu či základní životní potřebu není možné označit za nezvladatelnou. Nezvládání aktivit, které jsou vykonávány pouze výjimečně či sporadicky, nejsou posudkovým kritériem pro závislost na pomoci druhé osoby ve znění platných právních předpisů. Pokud posudkový orgán nezjistí v dokumentaci o zdravotním stavu zdravotní důvody pro neschopnost zvládnout některou oblast základních životních potřeb, nemůže neschopnost uznat, i když ji sociální pracovník deklaruje.

59. Soud s ohledem na popis zdravotního stavu žalobkyně a její vyjádření v průběhu správního řízení i řízení před soudem toto odůvodnění považuje za zcela dostačující. Z posudku komise i napadaného rozhodnutí je více než zřejmé, že žalobkyně je schopna navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat osobní aktivity, styku se společenským prostředím, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
60. Žalobkyně od počátku řízení stále poukazuje na skutečnost, že pokud není zvládána jedna aktivita, není zvládaná celá potřeba, avšak neuvádí, kterou z aktivit nezvládá. Nevyplyvá to ani z výsledků šetření ani z odkazovaných lékařských zpráv.
61. Podklady nejsou ve vzájemném rozporu, sociální šetření závěry komise potvrzuje. Naopak v rozporu se sociálním šetřením je tvrzení žalobkyně, že není schopna zvládat delší pobyty mimo domov. Pokud bylo tvrzeno, že komise nezohlednila, že při třítydenním táboře žalobkyně potřebovala pomoc vedoucích při osobních aktivitách, soudu není zřejmé, při jakých aktivitách, ani z důvodu jakého zdravotního omezení. Lze pak aprobovat i vyjádření žalovaného v napadeném rozhodnutí, že potřeba pomoci musí být trvalejšího rázu, nikoliv jen jednorázová.
62. Soud na vysvětlení uvádí, že úkolem komise, potažmo žalovaného, není nekriticky přijmout veškerá tvrzení žadatelů ohledně nezvládání základních životních potřeb, ale na základě sociálního šetření, lékařských zpráv a osobního vyšetření kriticky zhodnotit a vysvětlit, které základní životní potřeby lze uznat jako nezvládané a z jakých důvodů. Čím konkrétnější je popis obtíží žadatele, tím detailněji komise a žalovaný mohou na námitky reagovat. Pokud tvrzení o nezvládání konkrétních potřeb v podstatě absentují a lékařské zprávy ve vztahu k určitým životním potřebám žádné zdravotní obtíže nepopisují, nemají správní orgány povinnost detailně rozepisovat, že všechny jednotlivé aktivity jsou zvládány (ač v případě, že rozhodnutí žalovaného bylo již jednou soudem zrušeno, bylo by výslovné konstatování, že posuzovaná osoba zvládá jednotlivé aktivity dle prováděcí vyhlášky, vhodné). V projednávaném případě žalobkyně po celou dobu netvrdila nezvládání dalších základních životních potřeb (mobilita, orientace, komunikace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby), zároveň z podkladů je evidentní, že žalobkyně v těchto oblastech žádné obtíže nemá (zejména závěry ze sociálního šetření), nebylo tedy důvodu je detailně hodnotit. Žalobkyně ostatně ani v žalobě netvrdí, že některou z těchto potřeb nezvládá, za této situace nemůže být důvodná námitka, že žalovaný měl popisovat zvládání jednotlivých aktivit v rámci těchto potřeb. Případné pochybení v tomto směru nemůže být vadou způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyně nebyla nijak poškozena.

63. Pokud žalobkyně namítala, že nebyla osobně vyšetřena při vypracování prvostupňového posudku, tato námitka není důvodná, neboť případná vada by nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Komise v rámci odvolacího řízení žalobkyni vyšetřila, shrnula její zdravotní stav a vyvodila z něj patřičné závěry. Žalobkyně též namítala, že osobní vyšetření bylo provedeno velmi formálně, bez důkladného zhodnocení její potřeby pomoci při osobních aktivitách, komise měla výstižněji zdůvodnit posudková kritéria. V této souvislosti bylo namítáno, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Tyto námitky jsou zcela obecné, soudu není zřejmé, jaké relevantní skutečnosti zůstaly neobjasněny, ani jaké další vyšetření měla komise podle názoru zákonného zástupce žalobkyně provést, ani v čem konkrétně je hodnocení komise vadné a v rozporu se skutečným stavem věci.
64. Soud pak v obsahu spisu rozhodně nenalézá žádné indicie pro opodstatněnost tvrzení zákonného zástupce, že by snad postup komise měl být šikanózní. Účastníci řízení a jejím zákonným zástupcům byl vždy poskytnut prostor k vyjádření a veškerá tvrzení byla zohledněna, závěry komise a žalovaného nejsou ani vnitřně rozporné. Soudu není jasné, proč žalobkyně nesouhlasí s tím, že se komise vyjádřila k její účasti na letním táboře v roce 2022 s tím, že to není pro posouzení věci relevantní a mělo by to být bráno jako výsměch žalobkyni i soudu, když právě nemožnost účasti na delších pobytových akcích je jedinou konkrétní argumentací žalobkyně k nezvládnutí potřeby osobní aktivity.
65. Pokud žalobkyně namítá, že nedostala možnost doložit např. aktuální zdravotní dokumentaci a ozřejmit svůj aktuální stav a v souvislosti s tím taktéž ozřejmit a doložit schopnosti zvládat jednotlivé životní potřeby, pak toto tvrzení není pravdivé. Žalobkyně byla vyzvána k vyjádření se k podkladům rozhodnutí dne 2. 9. 2022 (zákonný zástupce převzal osobně dne 19. 9. 2022), žádné vyjádření k podkladům žalovanému neposkytl, nezaslal žádné aktuální zprávy. Tvrzení o aktuálním zdravotním stavu ostatně nejsou uvedena ani v žalobě, stejně jako nejsou předloženy k žalobě žádné aktuální zprávy, v žalobě je odkazováno pouze na zprávy z roku 2021 a 2022, které již komisi byly předloženy. Námitka není důvodná. Zcela lichá je pak námitka, že komise obstarala nedostatek aktuálních zpráv, zpráva praktické lékařky žalobkyně MUDr. L. z roku 2024 není dle názoru žalobkyně dostačující. Soud zdůrazňuje, že žalobkyně v žalobě žádnou změnu zdravotního stavu netvrdí, žádné aktuální lékařské zprávy nepředložila ani soudu, není zřejmé, jaké další zprávy měla komise podle názoru žalobkyně zohlednit, ani co by z nich mohla zjistit.
66. Soud tedy shrnuje, že žalovaný zcela respektoval závazný právní názor soudu, obstaral doplnění posudku a tento kriticky zhodnotil a správně uzavřel, že posudek naplňuje judikatorní požadavky a lze z něj vycházet. Ze strany žalobkyně tyto závěry nejsou zpochybněny žádným konkrétním tvrzením. Soud posudek považuje za přesvědčivý. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně nevyjmenoval, že žalobkyně zvládá jednotlivé položky potřeby osobní aktivity dle prováděcí vyhlášky (navazování kontaktů a vztahů s jinými osobami, plánování a uspořádání osobní aktivity, styk se společenským prostředím, stanovení si a dodržení denního programu, vykonávání aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti), nejde o vadu, která by v tomto případě mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí (z důvodů popsaných výše), k této otázce srovnej též závěry Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Ads 271/2018-34.

67. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
68. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 3. prosince 2024

JUDr. Lenka Loudová v.r.
samosoudkyně